

Thomas Larsen, Nygart, Schovelin og Sørensen-Egaa)

vedtoges enstemmigt med 39 Stemmer.

Ændringsforslag Nr. 6 til samme Paragraf af *Mindretallet under Nr. 1*

forkastedes med 41 Stemmer mod 13.

Ændringsforslag Nr. 6 til samme Paragraf af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 4 af *Mindretallet under Nr. 1*

forkastedes med 41 Stemmer mod 13.

Ændringsforslag Nr. 8 til samme Paragraf af *Flertallet under Nr. 5*

vedtoges enstemmigt med 60 Stemmer.

§ 4, saaledes ændret, og § 5

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 10 til § 6 af *Mindretallet under Nr. 1*

forkastedes med 40 Stemmer mod 13.

§ 6

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 11 til § 7 af *Udvalget* og § 7, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§ 8

vedtoges med 36 Stemmer mod 17.

§§ 9 og 10 samt Lovforslagets *Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Da Justitsministeren er forhindret i at være til Stede, skal jeg lade den under Nr. 3 opførte Sag udgaa af Dagsordenen.

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 65 af 1. April 1914 og Lov Nr. 322 af 3. Juni 1919 om Livsforsikringsvirksomhed.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1648; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 3209).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Dalsgaard): Livsforsikringslovforslaget foreligger i Aar i alt væsentligt i samme Affattelse som den, i hvilken det i Fjor blev vedtaget i Landstinget. Folketinget har kun foretaget faa og uvæsentlige Ændringer i Lovforslaget. En af disse Ændringer angaar Selskabernes Ansættelse af deres faste Ejendomme i deres Regnskaber. Landstinget vedtog i Fjor, at Ejendommene skulde opføres i Regnskaberne til Skyldværdien; dette har Folketinget tiltraadt som Hovedregel, men da Forholdet er det, at nogle af Selskaberne hidtil har opført Ejendommene til Vurdering efter Loven af 29. Marts 1869, hvad de har haft Lov til, og da denne Vurderingssum i nogle Tilfælde har givet lidt højere Værdiansættelse end Skyldværdien, har Folketinget fundet, at der burde gives en Overgangsperiode til Nedskrivning af Differencen mellem de to Værdier, og denne Periode har man fastsat til 5 Aar. Disse Bestemmelser har Landstingsudvalget fundet rimelige og billige, hvorfor det har kunnet give dem sin Tilslutning, ligesom det har givet Lovforslaget som Helhed sin Tilslutning. Udvalget har kun fundet Anledning til i Betænkningen nærmere at præcisere, hvorledes man forstaar Bestemmelsen i § 9, 3die Stykke om denne Overgangsperiode, nemlig saaledes, at Selskaberne til Opførelse i Regnskaberne af Ejendommene til højere Værdi end sidste Ejendomsskyld i hvert enkelt Tilfælde skal have Forsikringsraadets Samtykke, og at den efterfølgende Bestemmelse om Nedskrivning i en 5-aarig Periode angiver det Omfang, i hvilket Forsikringsraadet skal være berettiget til at tilstede Afvigelser fra Lovens almindelige